

ligt forpligte regeringen til at handle på en bestemt måde inden for områder, der er omfattet af den udøvende magts almindelige kompetence, og det må efter Justitsministeriets opfattelse så meget desto mere følge, at regeringen ikke er retligt forpligtet til at følge en beslutning om det generelle statslige personaleforbrug, som er kommet til udtryk i et folketingsudvalgs beretning.

#### *Spørgsmål 5:*

Udvalget udbeder sig en redegørelse for regeringens opfattelse af regeringens parlamentariske forpligtelser over for Folketingets beslutninger (vedtagne beslutningsforslag og vedtagne forslag om motiveret dagsorden).

#### *Svar:*

Som svar på udvalgets spørgsmål 5 fremsendes:

»Notat om regeringens parlamentariske forpligtelser over for Folketingets beslutninger.«

#### *I. Den statsretlige teori*

Det er i den statsretlige litteratur (jf. Alf Ross: Dansk Statsforfatningsret, 3. udg. ved Ole Espersen, s. 313, og Peter Germer: Statsforfatningsret I, s. 82) antaget, at folketingsbeslutninger (enten i form af vedtagne beslutningsforslag eller vedtagne forslag om motiveret dagsorden) ikke er retligt bindende for regeringen.

Derimod indeholder beslutninger vedtaget af Folketinget en politisk side.

Hvis f.eks. regeringen tilsidesætter en folketingsbeslutning, kan den politiske sanktion bestå i, at Folketinget vedtager et mistillidsvotum, jf. grundlovens § 15.

#### *II. Regeringens holdning*

Regeringens holdning er i overensstemmelse med den statsretlige litteratur på området. Ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til grundloven er regeringen således ikke retligt bundet, hverken af vedtagne beslutningsforslag eller vedtagne forslag om motiveret dagsorden.

Selv om regeringen således ikke er retligt bundet til at efterleve en vedtagen folketingsbeslutning, er det dog sådan, at regeringen generelt i videst muligt omfang vil søge at efterleve en vedtagen folketingsbeslutning. Regeringen vil tilstræbe at handle med skyldig hensyntagen til en vedtagen folketingsbeslutning.

Det må dog under alle omstændigheder være op til Folketinget at vurdere, om regeringen har fulgt de råd, der kommer til udtryk i en vedtagen folketingsbeslutning.

Hvis dette ikke er tilfældet og Folketinget af den grund ikke længere har tillid til regeringen, kan Folketinget eventuelt drage den parlamentariske konsekvens. I praksis vil det sige, at Folketinget i en sådan situation kan stille en mistillidsdagsorden, jf. grundlovens § 15.